

V posledním dvojčísle Pásma rozhovořili se pánové Seifert a Teige o příčinách svého vystoupení z redakce Hosta. Jestliže už uznali nutnou toho potřebu, aby svým čtenářům objasnili tuto závažnou věc, měli, soudím, být objektivnější. Nebudeme se s nimi přít o to, je-li opravdu Devětsil levicí generace — a jediné moderní. Modernost je cosi jako systém akčních hodnot dnešního života — a nekryje se s novotářstvím za každou cenu. A vůbec na tyto soudy je tak dvacet let dosti času. Rozhodně je však nesprávně, tvrdí-li devětsilové, že Skupina jim dělala velké potíže v redakční práci. Opak je pravdou: vyhovovala jim, kde mohla. Dala jim celé 2. číslo, dovolila jim, aby zabrali většinu z 1. a 3. čísla. Jestliže se tak málo taktně zmiňují o tom, že po přání redakční rady byla Jeřábková próza umístěna na první místo 3. čísla, dlužno připomenout, že členové Skupiny měli vždy tolik taktu, že devětsilům dali rukopisy k nahlédnutí, naproti tomu devětsilové zařazovali příspěvky, o nichž předpokládali, že by v redakční radě neprošly, bez vědomí redakce a v poslední chvíli před zlomením čísla (Schulz, Báseň statistická, Halas v 1. čísle). Líčení devětsilů je tedy kusé, neúplné a nesprávné. Je přirozeno, že Skupina nechtěla být pod jejich dozorem — že chtěla být rovnocennou složkou, když Host je časopisem jejím. Devětsilové se ovšem těžko vzdají představy, že jen oni jsou moderní, hodnotní, silní — vše ostatní je chamrad, pa-

hodnota, ubohost. Pak ovšem jim nezbude než vydávat vlastní listy a almanachy, kde budou nekontrolováni. Potřebují ke svému životu iluze, že ovládají, vladaří. Byl to za těchto okolností marný a zbytečný sen o koncentračním generačním listu. Chtěl jsem jen ještě říci, že oběti přinesla Skupina. Bylo by tudíž správné, kdyby Devětsil o věci referoval věcněji a úplněji.